

FRAM KAMERATER

november 77

BEKJEMP
BYRÅKRATI-
ET!

INNHALDSFORTEGNELSE

Fra redaksjonen .....s. 1

Leider:Vi trenger et politisk program for ungdommen .....s. 2

Om intellektuell ungdom .....s. 3

Noen motsigelser fra avdelingsdiskusjonen om ungdommen .....s. 4

Antibyråkratikkampanja-større sjølstendighet, større dristighet! .....s. 5

Rekrutering .....s. 6

Studer dialektikken: Forholdet mellom produksjon og revolusjon .....s. 8

Partiet og de anti-imperialistiske frontene .....s. 9

Hustad-saka viktig ! s.10

Vi må bygge ut eit nett med oktoberkommisjonærer raskt s.12

FRA REDAKSJONEN.

Det er positive tendenser når det gjelder innlegg til FK. Det kommer etterhvert flere som tar initiativet sjøl! (Jfr. artikkelen om antibyråkratikkampanja!) Men-det er fortsatt plass til flere-det er ikke akkurat kamp om plassen enda! Når det gjelder DS sitt arbeid med FK så kan vi bruke det kjente:Linja er klar...men hva så? Linja er klar.Vi mener den politiske debatten i FK må styrkes-at FK er et viktig blad for den ideologiske kampen i distriktet.Men enda er vi ikke organisert for å greie denne oppgava.Det er ei kampoopp-gave å løse dette spørsmålet.-

Til dette nummeret vil vi kommentere tre saker:

- 1 Bonestoff.Det er kommet nye gode innlegg i debatten.Vi vil prøve å konsentrere dem til neste nr.
- Palestinaartikkelen. Kameraten reiser et viktig spørsmål.Vi vil prøve å komme med et grundigere svar i neste nr.-men noen poeng: 3.V.Kom-er et resultat av den styrka enheten i 3.verden og den betydninga 3.V.har.Men denne komiteen kan ikke erstatte Palkom. Vi trenger begge-vi må stå på begge beina.
- Hustadartikkel.Kameraten kritiserer DS for ikke å ha prioritert denne viktige kampen.Det er riktig at vi ikke har gjort mye-men Rettssaken er prioritert i vår faglige plan for høsten.

Redaksjonen/for DS.

LEDER:

VI TRENGER ET POLITISK PROGRAM FOR

UNGDOMMEN.

Kamerater! Ungdomskampanja er i gang.

Altnå kan vi oppsummere mange gode erfaringer. Alt tyder på at partiet er i ferd med å vende et blad-å virkelig behandle ungdommen som en fortropp. Særlig bra har flere lag kommet i gang med det å reise aksjoner blant ungdommen. Vi tror dette følger den riktige linja med å samarbeide med RU og ungdomsmassen. Men sjøl om hovedtendensen er bra, vil vi bruke plassen til å peke på en fare:

At vi ikke tar alvorlig på å utvikle revolusjonær ungdomspolitik.

Hva er det som karakteriserer byråkraten Joat han ikke tar utgangspunkt i "massenes behov og interesser", at han ikke ser på massene som den virkelige krafta som forandrer historia. Byråkraten tenker som så: Jeg veit best. Slik og slik skal vi gjøre. Følg meg! Overført på ungdomskampanja: Vi veit hva ungdommen trenger. Bortkasta tid med undersøkelser. Det er ikke noe vits i paroleprogram, ungdommen lar seg ikke mobilisere bedre om vi har et program.

Men har vi ikke gjort denne feilen lenge nok? Vi trenger ei politisk linje for kampen. **Denne linja skal utvikles av oss!**

Ledelsen for ungdomskampanja har oppsummert en tendens til å ta lett på utvikling av parolene. En tendens til å tenke som så: Ledelsen utvikler paroler og politikk, så kan vi sette igang aksjoner! Ei slik linje er sabotasje av en virkelig massemobilisering for utvikling av ungdomspolitik. Det kan også medføre ensidighet i den lokale kampen og fører oss bort fra utvikling av paroler for vårt særegne kampfelt. Ett eks: RU sier nå at kampen mot karakterer skal kjøres som en kampanje på skolene. Hva gjør våre folk da: Jo-lager løpeseddel, innkaller til møte -uten å ha undersøkt de særegne mot-sigelsene i karakter spørsmålet på sin skole. -uten å ha undersøkt om det kan være andre saker kampen skal reises mot akkurat her. -Mae sier om kommunister

som nøyer seg med å bestemme linja "fra kontoret": Jo, høiere opp kontoret er, jo mindre kunnskap.

Kameratene må ikke ha holdninga at all kunnskapen sitter "opp i kontorene". Partiet trenger alles erfaring. Vi trenger mer kunnskap om massenes behov og ideer..

DISKUTER PAROLEFORSLAGENE!

Gjennom hele dette året skal vi jobbe med å utvikle revolusjonær ungdomspolitik. Men hvordan skal vi gripe saken an? Dette skal ikke være ei kokebok som kan følges i "sol og storm"-men noen ideer:

1. Vi må oppsummere all erfaring vi alt har, evnt. gjøre noen mindre undersøkelser og diskutere oss fram til noen paroler. I TF er det utforma et forslag på omlag 50 paroler. Er dette tilstrekkelig? Er parolene riktige?-under kommer vi med flere paroleforslag.

2. Gjør grundigere undersøkelser. Diskuter parolene med ungdommerse om det stemmer på deres plass. Finn fram tillegsparoler og paroler for nye kampområder.
3. Driv fram aksjoner. Reis ungdommen til kamp. Bare gjennom praksis kan vi virkelig finne ut om parolene er riktige. Gjennom kampen kan parolene korrigeres og gjøres riktigere.

På denne måten står utvikling av paroler og utvikling av aksjoner i et dialektisk forhold til hverandre. Det nytter ikke med bare paroler og diskusjon. Det nytter ikke med bare aksjon.

Redaksjonen har fått inn forslag på paroler på områdene skolekampen, arbeidsløsheten og fritidskampen. Vi legger dem fram her til diskusjon. ~~og stort sett~~ er det paroler i tillegg til paroleforslagene i TF.

SKOLEKAMPEN.

- 1 Nei til tvungen ungdomsskole
- 2 Skoler der ungdommen bor nei til sentralskolesystemet
- 3 Mot puggskolen. Vi vil ha kunnskap.
- 4 Full rett til politisk organisering og politisk diskusjon i skolen
5. Elevsamfunn på alle skoler

1. Start politiets tilkassering av arbeidsløs ungdom.

FRI TIDSKAMPEN.

1. Kommuner bevilger ungdommen bester (i. fritidsklubbene)
2. Alle politiske retter i klubbene
3. Kamp mot krisebudsjettet på fritidssektoren
4. Stenges klubbanslutningskampen!
5. Idrettsanleggene må åpnes for alle idretten.

Vi oppfordrer alle lag-alle kamerater til å ta standpunkt til parolene forsligene. Diskuter dem med RUere og andre ungdommer.

OM INTELLEKTUELL UNGDOM.

Jeg har bare noen spørsmål til kamerater som har tenkt over det: Hvorfor snakker klassikerne så ofte om den intellektuelle ungdommen? I ungdomshefte s. 60-sier Mao: REKRUTTER STORE MENNGDER INTELLEKTUELLE. I artikkelen til 20-årsdagen for 4.mai-bevegelsen legger også Mao særs stor vekt på de intellektuelle.

Hvordan intellektuell ungdom er så viktig må vi vel gymnasa og de høgre skolene få en særs stor betydning?

Kan det være særegenheter ved den intellektuelle ungdommen som gjør den til en særlig viktig del av fortroppen av ungdom?

Kan det være det at de både har ungdommens alle sine sterke sider som bevegelse, dristighet og rettferdighet og i tillegg en del boklig lærdom-teori-metoder før arbeid osv-som gjør dem til en særlig farlig kraft. Det er vel

rett at 4.mai-bevegelsen i Kina var ledet av intellektuell ungdom. Har ikke de fleste KP-er også vært starta av intellektuell ungdom, f.eks KKP, APA og AKP(M-L)?

I vår tid med store masser av intellektuell ungdom må de vel spille en enda større rolle enn da Mao skrev sin artikkel? Men det finnes vel også motargumenter-saker som viser at borgerkapet har et tak på dem.

Kom med innlegg til dette. Det betyr mye for hvordan vi skal prioritere på gymnasa og universitetet.

Kalle

**NOEN MOTSIGELSER FRA AVDELINGS-
DISKUSJON OM UNGDOMMEN**

Vi har diskutert ungdomskampanja i avdelinga og det kom opp endel motsigelser. Her er mitt syn på noen av dem.

**VI MÅ OPPSUMMERE GODE ERFARINGER
FRA TIDLIGERE.**

Først vil jeg komme med en sjelkå itikk for fordi jeg la for liten vekt på de erfaringene vi alt har. Jeg hadde en tendens til å se det som om vi måtte starte helt på nytt. De positive erfaringene må samles systematisk og publiseres. Men jeg er uenig med dem som sier at det er nok å studere disse erfaringene. Vi må gå ut til massen, (ungdommen), spørre dem-undersøke sammenfatte hva de mener for å vite hvor vi skal starte kampen.

**ER DET ET PRINSIPP AT VI MÅ
STARTE KAMPEN MED DE NÆRMESTE
INTERESSENES?**

En kamerat mente det var et prinsippsspørsmål at vi alltid skal reise kamp for ungdommens nærmeste interesser først. At vi fra denne kampen søker næring til anti-imperialistisk kamp, skolesamfunn, streikestøtte osv. Jeg mener dette er en form for økonomisme. Kameraten mente det ikke var økonomisme fordi ungdommen kamp var en kamp mot staten eller kommunen. Men betyr det at kampen retter seg mot staten at det ikke er økonomisme?

Lenin sa: Er det sant at den økonomiske kampen ellers er det "breiest brukbare middel" til å trekke massene med i politisk kamp? Det er fullstendig usant. Hvert eneste uttrykk for politisk tyranni og autokratisk voldsbruk er ikke mindre "breit brukbare" som et middel til å "trekke" massene "med", og det er ikke bare i samsvar med den økonomiske kampen det er slik. Oppsynsmennene på landsbygda og plukkinga av bønderne, korrupsjon blant embetsmennene og politiets behandling av "vanlige folk" i byene...

Legger Lenin vekt på at kampen skal føres mot staten? Ja, men det er ikke nok til at den ikke er økonomistisk. Hvis det var nok å reise kampen mot staten, da ville jo f.eks arbeiderne på jernverket i Mo være avskåret fra muligheten til økonomisme. Om de så bare reiste lønnekamp i 10 år, ville ikke dette være økonomisme, kampen er jo retta mot staten

**VI MÅ UNDERSØKE HVA UNGDOMMEN
ER MEST OPPTATT AV- IKKE PROKLAMERE**

Jeg mener at erfaringene fra tidligere viser at vi skal undersøke hva ungdommen er mest opptatt av- ikke proklamere det. Se på ett eks. Et gymnas der det ikke er noe organ for å reise ungdommen til kamp for de nærmeste interessene, får besøk fra PAC. Elevene er entusiastiske og vil drive støttearbeid for PAC. Skal være folk da si: Dumt av dere, vi må reise kampen for de nærmeste interessene. -Eller- skal vi gå i spissen for å starte støttearbeid for PAC? Jeg mener at det siste er rett. Kameraten i mi avdømmer det første. Vi kan ikke proklamere for ungdommen hva de skal være opptatt av, vi må undersøke!

Ellers mener jeg den ideologiske undertrykkinga er viktig for ungdommen i høyere grad enn for de voksne.

Jeg mener også vi må legge stor vekt på kulturen i ungdomsarbeidet. Her var TP-artikkelen for tynn.

Detta var noen synspunkter. Håper andre kaster seg med i diskusjonen- for eller mot det jeg sier. Vi får ikke noen rett ungdomspolitik om vi ikke får en frisk diskusjon rundt linjene for den.

Leiv.

**ANT BYRÅKRATIKAMPANJA -
STØRRE SJØLSTENDIGHET-
STØRRE DRISTIGHET!**

I SK/AU sin sjølkritikk trekkes det fram mange symptomer på det byråkratiske avviket-mens det tas for lite grundig på årsaker eller det politiske innholdet.Hva er det som er galt i politikken vår?

LEDERNE STILLER KRAV TIL MASSENE.

Jeg mener at hele partiet med ledelsen i spissen har utvikla og blitt mer og mer prega av ei tenknig som går ut på at lederne stiller krav til massene.(Internt og eksternt) Dette har ført til at store deler av partiet i dag er initiativløst og mangler selvtillit til å drive massene framover.Vi må først undersøke om ledende organ i partiet er enig før vi foretar oss noe.Her er noen eks.på byråkratiske avvik som jeg kjenner til:

Eks. på direktiv-og kommandostilen er:Whu-Shu,I7.mai,sommerleiren, mottil samfunnet etc.

-Like etter valget fikk vi to kampanje uker-KK og verving.Opplegget fra DS var tydeligvis at vi den ene uka skal dra til kontakter vi hadde gjennom RV-arbeidet for å få dem med på sirkel o.l.Den andre uka skulle vi dra til de samme folka for å få KK-abonnenter.Dette er et typisk eks. på byråkrati hos ledelsen.Det riktige ville vært ett direktiv om å ta vare på RV-folk for sirkel, KK og (den enkelte serger sjøl for tilleggninga)

-Før ferien fikk avd.som jeg er med i en kritikk fra Faglig Utvalg ang.gjennomføringa av en lønnskamp.Denne kritikken mente vi hadde store byråkratiske feil-vi sendte et svar/kritikk-brev til Faglig Utvalg leng før ferien-vi har enno ikke fått noen respons på dette.

HVER DAG EN NY LØPESEDDELA

Jeg vil påstå at de to siste åra har vært prega av en stil med "hver dag en ny løpeseddel".Her forteller vi massene-og ledelsen forteller medlemmene-hva som er viktig å gjøre-jobbe med-nå.Når vi oppsøker massene er det enten for å få dem i

8.mars-tog, støtte møte, ett opprop, i I.mai-tog osv.Og det er stort sett den samme engangskretsen fra gang til gang.Vi utvider omlandet lite og vi harsjelden og aldri tid til å snakke med massene to ganger om samme sak.Vi haster og iler videre på jakt etter å knytte stadig flere nærmere partiet.
RESULTATET BLIR DERETTER.

Linja må være at vi er med å reiser massene til kamp for sine egne interesser-på alle mulige frontavsnitt.Vi må lære dem at vi står for deres interesser-ikke at de er til for oss.

EKSEMPEL I.MAI.

Det er to måter å mobilisere til I.mai på.Enten lager vi aksjoner osv fordi det er viktig å få mange i I.mai-tog.Eller så lager vi aksjoner fordi det er i massenes interesse at de lærer at bare folkets egen kamp gir svar-og at de gjennom aksjon innser at de kan oppnå noe.Slik blir I.mai en naturlig dag å gå gjennom gata sammen med andre for å markere krav sine.(Mener ikke det er unødvendig med særegent grep om I.mai-arbeidet)

OPPSUMMERING.

Jeg mener det er rett at ledelsen skal ha hovedansvaret for at det byråkratiske avviket har fått bilomstre i partiet.Men det er ikke nok å bli klar over ledelsens feil-ikke det bli ei sovepute.Vi må utvikle vår egen sjølstendighet-situdere våre egne feil slik at vi gjør opp med ei linje som sier at vi bare gjør noe når vi får direktiv om det fra ledelsen.

**VIS MASSENE AT DE TRENGER KP
TA INITIATIV SJØL
REIS KAMPEN MOT DET BYRÅKRATISKE
AVVIKET.**

Ole.

REKRUTTERING

Stor framgang i rekrutteringsarbeidet

Rekrutteringa til partiet går nå svært bra. Resultatet for de siste 3 månedene er at partiet her i distriktet har vokst like mye (omtrent) som i hele perioden fra partistiftelsen og fram til sist påske. Det er all grunn til å glede seg over dette resultatet, sjøl om vi skal huske på at fram til høsten 76 var rekrutteringa svak.

La oss også ta noen tall fra klassesammensetninga av de som er rekruttert. Vel 20% er industriarbeidere og snaut 60% tilhørte arbeiderklassen. Sjøl om rekrutteringa av industriarbeidere henger noe etter, er hovedsåda ved resultatet klart positivt. Vi kan ønske mange nye kamerater velkommen til arbeid for klassen og partiet, og vi som har vært med en stund kan glede oss over at vi har fått grep om denne oppgaven og at frisk blod strømmer inn i partiet.

3 Grunner for framgang

Partiet har lenge ønska å rekruttere. Kampanjer og målsetninger har blitt laga, men det er først i det siste 3/4 år at framgangen har kommet. Hvorfor? Det er ikkje tilfeldig, og det kan ikkje bare forklares med at klassekampen har utvikla seg i gunstig. Nei, de viktigste grunnene finner vi i den politiske forståelsen av oppgava, av våres holdning til kamerater utafor partiet og i den organisatoriske sikringa. Dette må vi holde fast på for å klare den rekrutteringskampanja som er den 3. viktigste oppgava på partiets årsplan.

Grunn 1.: Forståelsen for rekrutteringens betydning

Skal vi gå videre fram i rekrutteringsarbeidet, må alle medlemmer og særlig de som jobber med rekruttering, forstå og konkretisere Mao's ord:

Skal vi overvinne vanskene, vinne seier over fienden og bygge opp

det nye Kina, må det kommunistiske parti utvide sine organisasjoner, åpne dørene for de brede masser av arbeiderne, bøndene og den aktive ungdom som er virkelig revolusjonære.

KKP's plass i den nasjonale krig

Grunn 2.: Holdninga til kamerater utafor partiet

Skal vi gå videre fram i rekrutteringa må vi bekjempe all sekterisk holdning til kamerater utafor partiet. Vi må forstå at det er forskjell på kamerater med 10 års fartstid i revolusjonært arbeid og kamerater som nettopp har begynt å komme seg den revolusjonære bevegelsen. Vi må ikkje bare se feil og mangler hos såne kamerater, men allsidig vurdere dem. Vi må forklare dem, og nødvendigvis mange ganger hvorfor partiet trenger dem, vise dem tillit og lære av dem. For igjen å sitere Mao fra samme artikkel:

Det vil gjøre vårt parti til et stort masseparti. I dette spørsmålet er det utillatelig med selvriktig avsondring.

Grunn 3.: Organisatorisk sikring av rekrutteringa.

Vi har mange eksempler både fra ny og eldre historie på at vi tar lett på den organisatoriske sikringa av oppgaven. Sirkler bryter sammen, folk søker men blir ikkje kontakta, folk som ikkje blir spurt om å bli med i partiet, eller begynne på studiesirkel. Sirkelledere som ikkje prioriterer oppgava, snakken med folka også utenom møter osv. osv. Den tredje faktoren for framgang er den organisatoriske sikringa. Men ennå er ikkje alt bra og skal vi make årsplanens rekrutteringsoppgave, må de som jobber særskilt med oppgava utvikle et fastere grep

Man kan få grep om en sakbare dersom man griper den fast i hånden og ikke løser grepet det aller minste. Tar man ikke et fast grep, er det det samme som å ikke ha noe grep i det hele tatt.

Partikommitteenes arbeidsmetoder.

Det er de 3 viktigste grunnene til framgangen i rekrutteringsarbeidet, og det er disse vi må bygge videre på. De er: 1. Løse rekrutteringskampen. 2. Den nye årsplanen. 3. At dette vært sagt før? Jo, delvis, men vi skal volte oss vel for å bli berusa av framgang og tro at alle politiske problemer er løst en gang for alle. Rekruttering fra oppstartning av 1970-årene høst tyder på en viss tendens i retning av rekr. oppgave som et politisk problem: "Få navn på en liste og fordele oppgaven og se om det mellom oss". Den type praktisisme har vi brent oss på før! Og den strider mot de positive erfaringer vi har gjort med rekr.

Svakheter

På tross av framgangen vi har hatt, henger vi på noen områder etter. Særlig i forhold må trekkes fram.

20 % industriarbeidere er noe for lite og kommer først og fremst av at kamerater i industrien rekrutterer dårligere enn kamerater som f.eks. er organisert ut fra boligområde. Det kan være mange grunner til dette og jeg oppfordrer kamerater i industrien til å skrive til FK om gode og dårlige erfaringer og hvordan dette forholdet kan rettes på. Men noen undersøkelser peker i retning av det Mao kaller "sektersk avsondring". Først og fremst i å gjøre en skikkelig undersøkelse om hvor massen egentlig står, og i å legge opp en planmessig taktikk for å bringe den nærmere partiet. Har noen lag f.eks. samla noen på plasser som har sagt nei til å være med på sirkel til et undersøkelsesmøte for å diskutere hva dem synes om partiets politikk, hvorfor dem egentlig ikke vil være med på sirkel osv. Dette bare som ett eksempel.

Det andre forholdet som må trekkes fram i negativ retning er at kamerater i N-Tr.1. over relativt lang periode har rekruttert dårlig. Hvordan kan det ha seg

kamerater at ett framskredent lag i å rekruttere som holder til i distriktet i S-Tr.1. i løpet av 3 måneder rekrutterer like mange som hele N-Tr.1. tilsammen? Det skyldes iallefall ikke at dere har rekr. bedre enn dem tidligere. Igjen oppfordrer jeg kameratene det gjeld om å skrive til FK. Undersøkelser peker i retning av at rekrutteringa har vært drevet reint praktisk (Lagliste og fordel navn), mens diskusjoner på hvorfor det er nødvendig for oss å rekruttere, på hva som hindrer kamerater i å søke medlemskap osv. har blitt sjøvet i bakgrunnen. Dessuten peker undersøkelsene i retning av "sektersk avsondring" også her.

Rekruttering framover

Partiets nye årsplan stiller rekrutteringsom en helhetlig oppgave, og ikke som mange små sirkeloppgaver. Det er en viktig forskjell fra før. Det betyr at vi må se året under ett, og gjøre en del nå som får betydning for rekrutteringa til våre. Først og fremst må vi utvikle stilen med å gjøre undersøkelser i omlandet, og utvikle en langsiktig plan for å knytte kamerater i omlandet til partiet. Som studier til undersøkelsene anbefales Mao's artikkel: "Bekjemp bokdyrkelsen". Den viktigste umiddelbare oppgaven er å gjøre et skikkelig arbeid med de studiesirkler som allerede er igang. Det går omtrent like mange på sikel nå som det som er partiets målsetning for rekrutteringskampanja på årsbasis. Det er store muligheter for fortsatt framgang, men mye vil avhenge av hvordan sirklene blir gjennomført. Fra før veit vi at hvor mange som blir rekruttert fra sirkler varierer svært. Skal vi rekruttere bra fra sirklene, må vi utvikle diskusjonene omkring de politiske problemene vi støter på, lære av gode og dårlige erfaringer. Til dette kan vi bruke FK. Derfor i gjen en oppfordring om å skrive til FK Særlig:

- 7 Nye medlemmer om erfaringer med å bli medlem.
- Om gode og dårlige erfaringer med rekruttering fra sirkler.
- Om undersøkelser i omlandet.

Verve ansv. DS

STUDER DIALEKTIKKEN:

FORHOLDET MELLOM PRODUKSJON OG REVOLUSJON

Diskusjonen omkring Firer-banden har reist spørsmålet om forholdet mellom produksjon og revolusjon.

Måten 4B behandla dette spm. på bryter klart med dialektikken og den historiske materialismen. De setter, indirekte, de to foreteelsene opp som to sider i en motsigelse. De kjører hardt ut mot propaganda for fremming av produksjonen og propaganderer på den andre sida for at produksjonen vil komme av seg sjøl bare revolusjonen blir lagt stor nok vekt på. Altså, i det ene øyeblikket gir de inntrykk av at det er en skarp motsigelse mellom de to, for i neste åndedrett å gi inntrykk av fullstendig enhet-at det ene følger automatisk av det andre.

Egentlig står de for en lignende feil som tilhengerne av den såkalte "teorien om produktivkreftene", selv om den slår ut i motsatt retning: at ved ensidig å utvikle produktivkreftene så vil revolusjonen komme av seg sjøl.

Jeg mener det er klart feilaktig å sette de to tinga, produksjon og revolusjon, opp som en motsigelse. Hadde noen sagt at det var en motsigelse mellom klassekampen og revolusjonen ville det blitt karakterisert som tøv å sette det opp på den måten-men i forhold til dialektikken og den historiske materialismen er det ikke noe mindre tøv å si at produksjonen og revolusjonen står i motsetning til hverandre.

I følge den historiske materialismen er produksjonen, måten å produsere de materielle godene på, ikke noe mindre enn den hovedkrafta som bestemmer utviklinga av selve samfunnene..

Dialektikken lærer oss at motsigelsene i en ting er den grunnleggende årsaken til dens utvikling. I produksjonen er den grunnleggende motsigelsen mellom produktivkreftene og produksjonsforholda; eller mellom basis og overbygning. Allment i historia er det prod.kreftene/basis som er hovedsida i motsigelsen, som driver produksjonen framover. Men til visse tider, ~~når motsigelsen mellom de to sidene blir skarp nok~~ er det utviklinga av prod.forholda/overbygninga som blir det avgjørende. Her er det revolusjonen kommer inn, den er det midlet som løser den akutte motsigelsen og skaper i hovedsak samsvar mellom de to sidene igjen. Fram til det sosialistiske samfunnet har denne bestått i å velte en utbytterklasse og etablere nye produksjonsforhold.

Når vi snakker om forholdet mellom revol. og prod. i et samfunn som er sosialistisk så er det fremdeles utifra den samme motsigelsen. I et sos. samf. er det fortsatt både mots. og enhet mellom prod.forh. og prod.krefter, mellom overbygning og basis- men enheten er den dominerende. Det er derfor nødvendig å fortsette revolusjonen i overbygninga for å styrke og konsolidere proletariatets diktatur, for å utvikle og konsolidere sosialistiske einedomsforhold. Men datter også nødvendig å videreutvikle prod.kreftene for å skaffe det sos. samfunnet økt materiell grunnlag for nye endringer og utvikling i prod.forholda og overbygninga (Jfr. alle grunne som blir gitt for dette i det siste nr. av RF).

At "klassekampen skal tas som nøkkelledet" peker på at både endringene i ~~prod.~~ prod.forholda, i utviklinga av prod.kreftene og vitenskapen har klassestempel, at det er nødvendig å kjempe for proletariatets interesse på alle områdene. Ingen av disse områdene er unndratt klassekamp.

Å sette produksjon og revolusjon opp som motsetninger er å sabotere proletariatets grep om samfunnsutviklinga. Det forvrenger virkeligheten og kan ikke tjene andre enn borgerskapet.

K

PARTIET OG DE ANTI-IMPERIALISTISKE FRONTENE.

På partiets plan fram til sommeren er 3.-verdenkomiteen (3. VK) satt av som den viktigste av de anti-imperialistiske frontene (verving og utbygging) og PAC-innsamlinga den viktigste av solidaritetsinnsamlingene. I tidligere nummer av FK er det sagt at 3.VK foreløpig er en liten og sekterisk organisasjon, men dette gjelder i minst like stor grad for Palestinakomiteen og Chilekomiteen, slik at dette i seg sjøl ikke burde være et argument forat spesielt 3.VK skulle styrkes.

Og det er nettopp det jeg savner: En begrunnelse for hvorfor 3.VK er den viktigste av de anti-imperialistiske frontene. Er det fordi det sørlige Afrika anses som viktigere enn Midt-Østen? Er det fordi 3.VK er den eneste av frontene som har kamp mot de to imperialistiske supermaktene på programmet?

Jeg skjønner rett og slett ikke hvorfor 3.VK er viktigere i det kommende 3/4 året enn Palestina-komiteen. (Mener at disse to frontene er viktigst å bygge ut nå p.g.a. supermaktsrivalisering, støtter sterke frigjøringsbevegelser, konfrontasjonene med norske revisjonister og ~~reaksjonen~~.)

Mener at det er veldig gærent å kjøre ut ei linje med prioritering av en av frontene uten å forklare hvorfor. Faren for overslag er tilstede. Kameratene kan plutselig tru at de andre ikke har noen særlig betydning, de har nok folk, er tilstrekkelig utbygd.

Partimedlemmene skal hjelpe frontene (utenom 3.VK, KF og SSK) å verve medlemmer. Men jeg trur det er umulig å hjelpe f.eks. Palkom å verve medlemmer uten at en med jevne mellomrom får oppsummert Palkom si linje både på politikken i Midt-Østen og linjene for solidaritetsarbeidet. Og slik kunnskap får en g første rekke gjennom diskusjoner. Jeg mener at Palkom er spesielt viktig i denne perioden fordi:
1. Imperialistenes angrep på det palestinske folket og deres frigjøringsbevegelse er trappa

kraftig opp de siste to åra. (Jfr. kampene i Libanon, forsøkene på å få istand "fredlig løsning av Palestina-spørsmålet.) Store muligheter for en omfattende krig i Midt-Østen, mulighetene for at en 3.verdenskrig starter i Midt-Østen p.g.a supermaktsrivaliseringa.

2. Fordi den norske reaksjonen sine angrep på Palkom (og hele ml-bevegelsen) er spesielt ville roe som gjør at usikkerheten brer seg langt inn i våre rekker. (Jfr. aksjonene mot Entebbe-filmene og aksjonene mot de "israelske" professorene.)

3. Mulighetene for å avsløre og isolere revisjonistene (spes. SV-ledelsen) er spesielt gunstige når det gjelder deres "solidaritetsarbeid" for det palestinske folket. Tenk bare på deres angrep på Lade-aksjonen der de helt åpenlyst har stilt seg på reaksjonen si side! Tenk på deres forsvar av Sovjet ("venn av PLO") sjøl om Sovjet idag åpenlyst forsvarer staten "Israel" sin eksistens!

På grunn av dette mener jeg at partiet (og NKS og RU) burde hatt Palkom eksplisitt med i planen.

Foreløpig ber jeg om følgende:

1. Begrunnelse for hvorfor 3. VK er den viktigste av de anti-imperialistiske frontene.

og
2. At DS drøfter mulighetene for at laga kan oppfordres minst ~~en~~ kamerat til å ta kontakt med Palkom slik at vedkommende kan styrke forståelsen for Palkom sin politikk i laget sitt og dermed få fler folk til å spre Palkom sin politikk - og dermed hjelpe Palkom å verve medlemmer.

Kamerat i Palestinakomiteen.

HUSTAD-SAKA VIKTIG!!

Hustad-streiken er einav dei hardaste streikane som har vore ført i Noreg etter krigen. På tross av dette er det eintendens i partiet lokalt og sentralt å nedvurdere denne streiken. Nokre døme:

- I materiale som kjem frå sentrale organ er det sjeldan eller aldri at Hustad-streiken er nevnt når viktige streikekampar i løpet av den siste tida omtalast.
- Klassekampen dekte streiken ganske bra medan han sto på, men samanlikna med streiken på Linjegods, Brygga og Norsk Champinjon, så var dekkinga langt ifrå på høgde med denne. Det må også nemnast at pressemeldinga frå Hustad-arbeidarane etter at dei la ned streiken aldri kom på prent i KK!

Desse døma syner klårt at Hustad-streiken aldri har blitt høgt prioritert frå sentralt hald i partiet, medan det er ein tendens til å opp-prioritere streikar og andre kampar i hovudstaden og omegn.

Etter Hustad-streiken vart det oppsummert lokalt i partiet at ein ikkje hadde makta å gjere Hustad-streiken til ein "landsomfattande" streik. Til dømes greidde vi aldri i løpet av streiken å stille oss i spissen for eit landsomfattande tillitsmannsopprop til støtte for streiken. Dette vart gjort ved Linjegods og skjer i den pågåande Tromsfisksaka.

Hovudrettsaka mot Hustad der arbeidarane krev jobbane sine attende, økonomisk erstatning og feriepengar/innestående løn, kjem truleg opp like før eller etter jul. Dette blir ei viktig rettsak, mykje kan vinnast politisk om dei progressive vert mobiliserte. Men inkje kjem av seg sjøl. Partiet lokalt må sette av tid og kader til denne oppgåva så partiet og SSK-ane vert mobiliserte til å ta offensiven når saka kjem opp om kort tid.

Skal dette skje, må partiet lokalt vurdere om andre oppgåver på planen må nedprioriterast ei tid. Hustad-saka treng mykje publisitet når ho kjem opp. Dersom denne oppgåva kjem i tillegg til alle dei andre, vil ho bli dårleg løyst.

BRUK HUSTAD-SAKA TIL Å SYNE AT FORBUNDSLEIINGA STØR KAPITALEN!

Angrepa på dei streikande Hustad-arbeidarane var hemninglause frå Hustad, NAF og LO-leiinga si side. I andre "ulovlege" streikar, har det vorte trua med erstatning osv. I Hustad-streiken gjekk forbundsleiinga mykje hardare til angrep mot dei streikande enn nokon anna forbundsleiing etter krigen. Dette heng mellom anna saman med at NNN er eit forbund med lite kamprøysle. Kampen mot streikebryteriet fekk leiinga i NNN til å rykke ut med pressemeldingar og rundskriv til NNN-avdelingar i heile landet kor dei streikande vart stempla som terroristar. Kven torde kalle bryggearbeidarane for terroristar då dei kjempa mot streikebryteriet?!

NNN-leiinga går tydeleg i spissen for reaksjonære tiltak mot kampvillige arbeidarar. Tromsfisk-saka og suspensjonane på Friogrill syner det same.

Det siste angrepet frå NNN-leiinga er at dei skal gå til motsøksmål mot dei oppsagde Hustad-arbeidarane. Dette har vorte slått stort opp i pressa som ei ny sak som liksom skal syne kor ille dei streikande har gått fram mot "dei som jobba" på Hustad under streiken og kor store utgifter forbundsleiinga hadde i samband med konflikten!

Saka er den at motsøksmålet vart fremma som eit trugsmål før saka som dei oppsagde Hustad-arbeidarane har reist mot forbundsleiinga skulle opp i Oslo Forlikråd for eit par uker sidan. NNN-leiinga sa at dersom det ikkje kom til forlik, ville dei gå til motsøksmål.

Med andre ord tyder dette på at NNN-leiinga ikkje ønsker saka opp.

Kva går saka ut på? Jau, dei streikande har gått til søksmål mot NNN-leinga og krev at ho trekk attende utsagna i pressemeldingar/randskriv. Som svar på dette seier NNN-leinga at ho ikkje vil trekke attende noko som helst, og i tillegg krev dei altså at streikebrytarane skal få moralsk (og truleg økonomisk) oppreising og at "dei som sto bak streiken" skal betale for den hjelpa forbundet ga Hustad!

Det er ikkje berre politiet som aktivt går inn for å oppleve dei gamle tukthuslovene - NNN-leinga vil ha ei prinsippavgjerd kor det beint fram skal verte ulovleg å kalle ein spade for einspade. Dersom streikebrytarane krev økonomisk oppreising, er det eit skritt mot bøtelegging av alle dei som reiser kamp mot streikebryteri under såkalla ulovlege streikar. (I Sverige kom det mellom anna ein paragraf som bøtelegg arbeidarar som går ut i "ulovleg" streik no for kort tid sidan - vi kan vente oss ei liknande utvekling her til lands - kor pengane (bøtene) ikkje går til staten, men til organisasjonane i "næringslivet")

Det er tydeleg at klassefienden satsar stort på å få i gjennom reaksjonære tiltak som vil ramme heile arbeidarklassen. Difor er Hustad-saka ei viktig sak, ikkje berre for dei få som tok del i streiken. Partiet er ikkje fullt ut konsolidert på om streiken kom p å "rett" tid (ein skulle ha venta til NNN-leinga hadde synt kva dei "kunne" gjere t.d.) eller om streiken var eit nederlag for arbeidarklassen/seier for han. Streiken kom i rett tid, og han har vore eit steg framover for klasse vår. No står det att å bruke rettsakene til å gjere klassen meir medveten om samfunnstilhøva, kvifor leggje så mykje arbeid og tid i rettsaker om ikkje det skulle gje politisk framgang?!

Til slutt vil eg kritisere partileinga i distriktet for at denne saka ikkje er tatt med i planane for hausten. Dersom partiet ikkje er mobilisert når saka kjem opp, kan reaksjonen hauste meir politisk enn vi på ho. På den andre sida kan det lett verte slik at kameratar p å liknande arbeidsplassar som Hustad, vegrar seg for å reise den lokale kampen av di saka er "lita" og ikkje vert skikkeleg fulgt opp av partiet.

Kameratar! Reis diskusjonen i FK dersom du er i tvil om at Hustad-saka er eit bra døme på korleis den lokale kampen skal førast - at det var rett å gå til streik på det tidspunktet arbeidarane gjorde det. Reis diskusjonen i Streikestøttekomitéane og mobiliser massane til ein aktiv politisk innsats under rettsakene! Lat oss gje borgarskapet og LO-leinga ein trekk!

Sissel.

VI MA BYGGE UT EIT NETT MED OKTOBERKOMMISJONÆRARER RASKT

Diskusjonane på sommarleirane i år ga ein støyt i rett lei når det gjeld forståinga av rolla den kommunistiske litteraturen spelar. Talet på Leninabonnetar i fylket vårt viser det samme. Men det er framleis langt fram til den dagen vi kan seie oss nøgd med salet av den kommunistiske litteraturen, så vel klassikarane som romanar og aktuelle debattbøker.

Fakta er at altfor få, sjøl innafor partiet kjøper og les bøkene som Oktober gir ut. Og det er endå færre som gjer noko for å spreie bøkene til folk utafor partiet.

I dette innlegget skal vi ta opp behovet for eit kommisjonærnett, faste seljarar av Oktoberbøker på arbeidsplassar, skolar og i bustadområder. I dag har vi ikkje noko slikt nett, og det er i ferd med å bli ei hindring i arbeidet vårt.

Eit døme: Boka om LO-kongressen.

Denne boka vart trykt i eit førsteopplag på ti tusen. Det er dobbelt så mykje som nokon Omktoberbok har blitt trykt i før. Forlaget gjer ikkje dette utan vidare. Opplaget er så stort av fleire grunnar: fordi boka er svært viktig å få spreidd til arbeidarklassen og fordi ho skulle bli billeg.

Kva har så skjedd? Har partilaga på arbeidsplassane sett sprengstoffet i denne boka og seld ho breidt og systematisk? Nei. Alt som er seld av boka rundt på arbeidsplassar er resultatet av ein skilde kameratar sin innsats og oktoberpersonalet sitt initiativ. Og det seier seg sjøl at resultatet vert deretter. Ein handfull kameratar har seld ti bøker eller meir. Det er flott. Ein god del har fått unna frå ei til fem bøker. Men dei fleste har nøgd seg med å kjøpe boka sjøl, og knapt nok det.

Dei positive resultatene viser at det er lett å selge boka. Alle som kjøper KK meir eller mindre fast har interesse av ho - vel og merke dersom dei får vite kva som står i ho. Alle som røysta RV og mange fleire har interesse av ho. Og kameratane våre i industrien burde vere interessert i at mange utafor våre rekker får tilgang til det arsenalet med sprengstoff mot arbeidararistokratane som boka er. Dei negative resultatene viser at mange kameratar ikkje skjønner at revolusjonen er millionmassane sitt verk, at massane er dei verkelege heltane. Dei held kunnskapen sin for seg sjøl, og gjer lite for at massane skal få del i han. Dette er ein alvorleg feil.

Skal vi satse på at Oktober held ope heilt fram til revolusjonen?

Vi bur oss på illegalitet. Men gjer vi det når det gjeld distribusjon av litteratur? Nei. Vi gjer det ikkje, sjøl om sprenginga av bokhandelen i Tromsø burde ha átvara oss. Oktober kjem ikkje til å halde ope så mange år framover. Men vi skal halde fram med å spreie litteratur, nett slik som bolsjevikane gjorde det under tsarterrororen. Slik albanarane gjorde det under frigjeringskrigen. Skal vi klare dette må vi ta til i dag. Dette er hovudargumentet for å bygge ut kommisjonærnett. Sjøl i dag har vi opplevd at dei vanlege bokhandlane nektar å selge visse bøker. Kjem ikkje dette til å bli meir vanleg i tida som kjem?

Skal vi nøye oss med å selge bøkene til partikameratar og lese-lystne intellektuelle?

Vi praktiserer masselinja. Vi mobiliserer massane. Men spreier vi litteratur til massane? Nei, i svært liten grad. Når opplagstalet på Oktoberbøker ligg rundt ein tredjedel av røystetalet RV fekk i år, viser det at vi ikkje har nokon linje på massespreiing av bøker. Massane er korkje analfabetar eller dumme. I trettiåra var arbeidarlitteraturen spreidd i opplag på femti, seksti tusen

og ofte meir, av kommisjonærar på arbeidsplassane i Sverige. Kvifor skulle ikkje vi klare det samme? Vi seier: Arbeidarklassen skal gå i brodden for den revolusjonære frigjeringskrigen. Er det då ikkje på tide at vi bur arbeidsfolk på å löyse den historiske oppgåva si?

Reis parolen: Kvar arbeidsplass - sin kommisjonær

Eit kommisjonærnett vert ikkje bygd på ei veke. Det kjem til å ta tid. Men i løpet av 77 kan vi utrette ein del. Vi foreslår at DS og avdelingane diskuterer denne oppgåva og stiller nokre konkrete mål. Som til dømes:

Alle KK-kjøparar skal kjøpe LO-boka.

Dei skal kjøpe boka "Stille mobilisering", som avslører borgarskapet sin "motstand" i 1940 og som kjem til å bli ein brannfakkel av det sjeldne (kjem i november).

Boka til Dag Solstad må selgast like breidt.

Det vil seie tre böker - men gjerne fleire - som vi kan selge på kommisjonærvis og trekke röynsler frå. Oppgåva blir overkommeleg, sjöl om vi har mykje anna å henge fingrane i. Kort sagt: Ein start på kommisjonærssystemet.

Fra OKTOBER